

Aan College van burgemeester en wethouders

i.a.a. de projectleiders Wmo

Ons kenmerk DMO/WMO/2822686	Inlichtingen bij	Doorkiesnummer	Den Haag 2 januari 2008
Onderwerp Consequenties van de operatie herindicatie		Bijlage(n)	Uw brief

Geacht College,

Zoals u weet, loopt het overgangsrecht Wmo (waaronder dat voor cliënten met een AWBZ-indicatie) per 1-1-2008 af.

Om een inschatting te kunnen maken van de gevolgen van het aflopen van dit overgangsrecht, zijn in de eerste weken van december 77 gemeenten gebeld met vragen over het verloop en de uitkomst van het herindicatieproces. Een belangrijke conclusie is dat gemeenten deze operatie voortvarend en verantwoordelijk hebben opgepakt en dat de nieuwe Wmo beschikkingen op tijd worden afgegeven.

Naar aanleiding van de belronde wil ik, na bestuurlijk overleg met de VNG, een tweetal beleidsmatige zaken expliciet onder uw aandacht brengen. Het gaat om de consequenties van het aflopen van het overgangsrecht voor de houders van een persoonsgebonden budget (Pgb) en de informatievoorziening aan burgers die geconfronteerd worden met het inzetten van alphahulpen.

Als gevolg van het aflopen van het overgangsrecht kunnen er situaties ontstaan waar Pgb-houders hun budget sterk zien dalen in vergelijking tot de oude situatie. De houders van een persoonsgebonden budget kunnen, overigens net als burgers die zorg in natura ontvangen, te maken krijgen met een nieuwe indicatie die lager uitvalt dan de vorige indicatie. Zowel een teruggang in het aantal uren als een overgang van HH2 naar HH1 is denkbaar. Voor Pgb-houders komt daarbovenop het effect van de doorgaans lagere tarieven die gemeenten hebben vastgelegd. Die tarieven zijn vaak lager dan de tarieven in de AWBZ.

Deze effecten kunnen ertoe leiden dat een Pgb-houder zijn budget sterk ziet dalen vergeleken met 2007, waardoor hij niet in staat is voldoende zorg in te kopen.

De strekking van de betreffende artikelen in de Wmo (waaronder de keuze tussen natura en Pgb) is dat de cliënt die voor een Pgb kiest in staat moet zijn om daarmee vergelijkbare hulp in te kopen. Wij vragen u erop attent te zijn dat de cumulatie van de hierboven beschreven factoren in individuele gevallen er toe kan leiden dat het budget niet meer voldoende is. Ik vertrouw erop dat u in voorkomende gevallen passende maatregelen treft, opdat tegemoet gekomen wordt aan het beginsel van keuzevrijheid en het compensatiebeginsel.

Een tweede beleidsmatig punt dat ik met nadruk onder uw aandacht breng, is de informatievoorziening aan burgers die met een alfahulp geconfronteerd worden. Ik vind dat zoveel mogelijk mensen voor de zorg behouden moeten blijven. Medewerkers in de zorg moeten voorts op basis van vrijwilligheid kunnen kiezen voor een arbeidscontract. Ik vind het niet acceptabel dat medewerkers in de zorg gedwongen worden een alfahulpcontact te sluiten. Deze punten van lokale arbeidsmarktproblematiek moeten primair in het overleg op het lokale niveau geregeld worden, daarbij ondersteund door van rijkswege geïnitieerde maatregelen en initiatieven¹

Uit de hiervoor genoemde belronde kwam naar voren dat met betrekking tot het informeren van de cliënt over de inzet van alfahulp verschillend wordt omgegaan. Veel gemeenten denken dat de aanbieders hier zorg voor dragen, terwijl andere gemeenten deze voorlichting zelf verzorgen. Ik merk op dat een thuiszorgaanbieder voor een alfahulp geen werkgeversrol kan en mag vervullen. Ik ga er – gelet op het belang van de burger – vanuit dat u ervoor zorgdraagt, dat burgers die (voor het eerst) met een alfahulp geconfronteerd worden volledig op de hoogte gebracht worden van alle consequenties die de inzet van alfahulp met zich meebrengt.

Wij wensen u tot slot veel succes bij de verdere ontwikkeling van de Wmo.

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,
mede namens de directieraad VNG, de heer W. Kuiper,

mw. dr. J. Bussemaker

---

¹ Voor betreffende maatregelen zij verwezen naar de Tweede Voortgangsrapportage Wmo (gericht aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal), d.d. 26 september 2007.